

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010073
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820010073.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2021 odvolanie obžalovaného T. F. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/13/2020 zo dňa 22.9.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/13/2020 zo dňa 22.9.2020 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a pri nezmenenom výroku o náhrade škody

obžalovaného T. F. , nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom
R., okres U.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) dní.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/13/2020 z 22.9.2020 bol obžalovaný T. F. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019, na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.6.2019 v čase okolo 18.40 hod. v Trstenej na sídlisku Západ na parkovisku pred pohostinstvom U Gazdu odcudzil z motorového vozidla zn. G. R. H., EČ: NO XXX CC, cez otvorené okno na predných dverách zo strany spolujazdca, mobilný telefón zn. Huawei P30 PRO 256 GB, IMEI : 860 945 040 982 329, ktorý bol položený na prednej sedačke spolujazdca uvedeného vozidla, čím spôsobil poškodenému G. A., nar. XX.XX.XXXX, škodu odcudzením vo výške 999,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovanému T. F. podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Za splnenia zákonných podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému G. A. škodu vo výške 999,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaný T. F. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 2.10.2020, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 2.10.2020 a to proti všetkým výrokom rozsudku. Podané odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 16.11.2020, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 16.11.2020, a to nasledovne:

Okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu nemožno preto považovať len zistenie o samotnej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania sice pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosti iného alebo celkom opačného záveru.

Na základe vykonaných dôkazov mal okresný súd obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a), resp. písm. c) Tr. por., pretože nebolo jednoznačným a nepochybným spôsobom preukázané, že sa stal skutok alebo že tento skutok spáchal obžalovaný.

V trestnej veci existujú rozporuplné a vzájomne si odporujúce dôkazy. Poukazuje najmä na rozpory medzi trestným oznámením, ktoré poškodený G. A. podal dňa 15.6.2019 a výpoveďami poškodeného G. A. a svedka F. G. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní.

Poškodený G. A. v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 15.6.2019 uviedol: „Tak sa teda so mnou hádal dnes na tom parkovisku pred krčmou, ... z kade som radšej odišiel do tej krčmy, inak by som ho asi zabil, lebo už som bol z neho nervózný. Za ten čas som mnou spomínaný mobilný telefón nechal na sedadle spolujazdca uvedeného vozidla, vedľa ktorého ostal menovaný F. G.. Keď som sa z pohostinstva u Gazdu vrátil po krátkej chvíli, akurát T. F. odchádzal z tohto parkoviska. Ešte počas toho som zistil, že v uvedenom motorovom vozidle nemám na sedačke motorového vozidla zn. G. R., vedľa ktorého stále bol jeho vodič F. G., svoj uvedený mobilný telefón. Vtedy mi F. G. povedal, že v tom aute šmátral po niečom T. F.“

Poškodený G. A. ako svedok poškodený dňa 11.10.2019 vypovedal rozdielne oproti zápisnici o trestnom oznámení, keď okrem iného uviedol: „Na základe uvedeného sa teda so mnou hádal na tom parkovisku, pred krčmou,.....Ja som tie reči nemohol počúvať a teda som radšej odtiaľ odišiel, pričom som vošiel dnu do pohostinstva U Gazdu. ....V pohostinstve som sa zdržal asi tri minúty, pričom celý čas som cez okno z pohostinstva sledoval, čo sa deje vonku. Cez toto okno som ja mal dobrý výhľad na parkovisko a na miesto, kde bolo odstavené naše vozidlo. Cez toto okno som videl, ako T. F. natiahol ruku cez otvorené okno nášho vozidla na strane spolujazdca, vzápätí ju vytiahol a hneď potom odišiel od nášho auta, nasadol do svojho vozidla a z miesta odišiel preč ....Prišiel som k nášmu vozidlu, kde som zistil, že môj mobilný telefón sa vo vozidle nenachádza..... Vtedy mi F. G. povedal, že v tom aute šmátral rukami po niečom T. F.“ Na otázky povereného príslušníka PZ poškodený G. A. uviedol, že cez okno v pohostinstve „ videl, že T. F. natiahol ruku cez otvorené okno nášho vozidla na strane spolujazdca. Či niečo odtiaľ zobral alebo nie, som nevidel, lebo to bola chvíľa, kým natiahol ruku do auta a následne ju vytiahol a hneď potom išiel smerom k svojmu vozidlu a odišiel odtiaľ preč. ....Nie, nevidel som, či niečo drží v ruke, nakoľko bol otočený tak, že som nevidel, čo drží v rukách.“

V zápisnici o trestnom oznámení, na rozdiel od výpovede ako svedka, poškodený G. A. neuviedol, žeby on z pohostinstva videl, ako obžalovaný natiahol ruku do motorového vozidla.

Pri konfrontácii medzi obvineným a svedkom G. A. dňa 11.11.2019 svedok G. A. uviedol: „.....som vošiel dnu do pohostinstva, kde som cez okno videl ako T. F. natiahol ruku cez predné otvorené okno spolujazdca na našom vozidle a šmátral tam. Keď túto ruku vytiahol z vozidla, tak sa mi zdá, že niečo v nej držal, avšak vtedy som nevedel posúdiť, čo to bolo.“

Svedok F. G. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl, ako som zobral z auta telefón, ale na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu obvineného odpovedal: „Keď prišiel poškodený k autu, ja som mu povedal, že asi ti zobral telefón. ... “

Svedok F. G. na hlavnom pojednávaní na otázku obžalovaného odpovedal: Ja som videl iba ruku, ako bral obžalovaný telefón,....“

Pri konfrontácii medzi obvineným a svedkom F. G. dňa 11.11.2019 svedok F. G. na otázku obvineného, prečo na mieste incidentu ihneď nezavolali policajnú hliadku, svedok odpovedal: „Následne sa G. rozhodol ísť na políciu do Námestova, keďže tam pozná nejakých policajtov.“

Na hlavnom pojednávaní obhajoba predložila viaceré listinné dôkazy, ktoré svedčia o neetickom až protiprávnom konaní svedkov G. A. a F. G. pri predaji vozidla E..

Výpovede svedkov G. A. a F. G. nie sú vierohodné vzhľadom na obsah listinných dôkazov, ktoré obhajoba predložila súdu a vzhľadom na ich vzájomný vzťah. Ide o osoby, ktoré majú veľmi blízky priateľský vzťah, spolu bývajú a F. G. pracuje vo firme otca poškodeného G. A..

Z vykonaných dôkazov vyvstáva celá rada nezodpovedaných otázok, napríklad prečo svedok F. G. nereagoval na to, keď mal vidieť odcudzenie mobilného telefónu, prečo bolo podané trestné oznámenie až v Námestove a nie v Trstenej a prečo neboli zabezpečené hneď po podaní trestného oznámenia ďalšie objektívne dôkazy ako kamerový záznam a výpovede ďalších svedkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozpory medzi trestným oznámením a výpoveďami svedka G. A., nezrovnalosti vo výpovediach svedkov G. A. a F. G., ako aj vzhľadom na predložené listinné dôkazy na hlavnom pojednávaní, existujú pochybnosti o tom, či došlo k odcudzeniu mobilného telefónu, resp. či tento mobilný telefón odcudzil obžalovaný.

Z týchto dôvodov obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), d), f) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu vo všetkých jeho výrokoch, teda vo výroku o vine, vo výroku o treste, ako aj vo výroku o náhrade škody a následne nech sám krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodne rozsudkom tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) alebo c) Tr. por. a poškodeného s nárokom na náhradu škody odkáže podľa § 288 ods. 3 Tr. por. na civilný proces.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Zastáva názor, že tu existujú tak vážne pochybnosti o vine obžalovaného, ktoré odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Primárne poukazuje na rozpory vo výpovediach svedka poškodeného G. A. a svedka F. G., ako boli tieto podrobne špecifikované v písomnom zdôvodnení odvolania. Poukazuje tiež na dlhoročné blízke priateľstvo svedka s poškodeným, čo má zaiste vplyv na výpoveď svedka G.. Poškodený na obžalovaného podal trestné oznámenie z pomsty, nakoľko obžalovaný žiadal od poškodeného peniaze za vozidlo, ktoré mu pred tým odovzdal. Nazval poškodeného zlodejom a poškodený reagoval podaním tohto nepravdivého trestného oznámenia. Nebol zaistený kamerový záznam z pohostinského zariadenia, obhajoba má podozrenie, že sú tam určité vzťahy medzi poškodeným a vedením zariadenia. Neboli vypočúť svedkovia, pričom na terase pohostinstva sa nachádzalo viacej ľudí. Poškodený sa vybral na políciu do Námestova, lebo tam mal známych. Obžalovaný sa zachoval seriózne, na výzvu poškodeného prišiel na políciu v Námestove, avšak poprel, že by predtým mal mobil pri sebe, tento neodcudzil. Keď poškodený podal trestné oznámenie, polícia bola nečinná, nesnažila sa urýchlene zabezpečiť kamerový záznam, ani vypátrať svedkov, ktorí by udalosť z terasy pohostinstva videli. Žiaden svedok netrdil, že obžalovaného aj skutočne videl s mobilom poškodeného v čase skutku, resp. bezprostredne po skutku. Ak poškodený skutočne prišiel o mobil, muselo to byť iným spôsobom, nie krádežou obžalovaným. Sú tu teda také vážne pochybnosti, že obžalovaný musí byť spod obžaloby oslobodený.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného T. F. písomne nevyjadril. Na verejnom zasadnutí konanom pred krajským súdom o odvolaní obžalovaného navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným T. F. bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom určenej lehote a je čiastočne dôvodné pokiaľ ide o výrok o treste uloženom obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť, avšak z iných dôvodov, ako uvádzala obžalovaný v odvolaní.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného

na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného T. F. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného T. F. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný T. F. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnejšiu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neopončuje nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnejšiu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný T. F. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný T. F. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného T. F., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný T. F. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný T. F. spáchal žalovaný skutok krádeže. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný T. F. spáchal žalovaný skutok krádeže v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný spáchanie skutku krádeže v priebehu celého trestného konania popieral. Aj podľa názoru krajského súdu obžalovaný je z jeho spáchania usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedka poškodeného G. A. a svedka F. G.. Aj keď obhajoba aj v rámci zdôvodnenia odvolania poukazovala na podľa nich podstatné rozpory vo výpovediach svedka poškodeného G. A. a svedka F. G., krajský súd zastáva názor, že menovaní svedkovia, ktorí obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku krádeže, v podstatných bodoch k priebehu a okolnostiam skutku vypovedali zhodne. V priebehu celého trestného konania z ich výpovedí zhodne vyplynulo, že po tom, ako si poškodený nechal na sedadle spolujazdca vo vozidle mobilný telefón, zakrátko na to tam prítomný obžalovaný cez otvorené okno spolujazdca prestrčil ruku do vozidla a vzápätí na to obžalovaný aj reálne po návrate do vozidla zistil, že tam nemá mobilný telefón. Od svedka nemožno spravodlivo požadovať, aby v priebehu celého trestného konania v rámci svojich opakovaných výpovedí k priebehu a okolnostiam skutku vypovedal úplne totožne, uvedené by potom zas na druhej strane mohlo evokovať, že sa jedná o vopred naučenú výpoveď svedka. Ak svedok určitú skutočnosť v prvotnej výpovedi, resp. v trestnom oznámení neuvedie a túto doplní až v rámci svojej neskoršej výpovede, uvedené automaticky neznamena, že táto neskôr svedkom tvrdená skutočnosť je nepravdivá. Tiež takúto neskôr svedkom uvádzanú skutočnosť je potrebné dôsledne preveriť v kontexte ostatných vykonaných dôkazov a pokiaľ je v dobrom logickom súlade aj s ostatnými vykonanými dôkazmi a týmito nie je vážnejším spôsobom spochybnená, nemôže byť odmietnutá len z dôvodu, že svedok ju uviedol až v neskorších fázach trestného konania. Je pravdou, že svedok poškodený G. A. až po podaní trestného oznámenia, počas výsluchu v prípravnom konaní v procesnom postavení svedka poškodeného, vypovedal, že z reštaurácie videl, ako obžalovaný prestrčil ruku do vozidla cez otvorené okno spolujazdca. V kontexte aj iných vykonaných dôkazov však krajský súd toto neskôr uvádzané tvrdenie svedka poškodeného nepovažuje za nepravdivé a dodatočne vymyslené a podľa názoru krajského súdu je logicky prijateľné, nakoľko poškodený G. A. hneď na to z pohostinstva vybehol ku svojmu vozidlu a ešte sa snažil zastaviť odchádzajúceho obžalovaného, čo nepoprel ani sám obžalovaný, že sa ho poškodený pri odchode snažil zastaviť. Teda poškodený nepochybne musel z pohostinstva vidieť, že sa niečo deje pri jeho vozidle, keď na to z pohostinstva vybehol von. Z výpovedí tak svedka poškodeného G. A., ako aj svedka F. G. pritom zhodne vyplynulo, že videli, ako obžalovaný prestrčil cez otvorené okno spolujazdca ruku do vozidla a niečo tam šmátral. Zo správy mobilného operátora je zrejmé, že po dobe poškodeným tvrdenej krádeže už na predmetnom odcudzenom mobilnom telefóne komunikácia neprebíhala. U. je tu iná osoba na mieste činu, ktorá by za zistenej a okresným súdom podrobne a správne vyhodnotenej dôkaznej situácie bola odcudzila poškodenému mobilný telefón. Obžalovaný mal motív pre takéto konanie a to podľa neho z minulosti nevyrovnané finančné záležitosti ohľadne ním zabezpečeného osobného motorového vozidla. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, ktorá nepochybne vyplynula z vykonaného

dokazovania, že aj keď sa obžalovanému po dlhej dobe podarilo skontaktovať s poškodeným za účelom riešenia finančných záležitostí ohľadne vozidla, obžalovaný nelogicky zrazu z miesta narýchlo odišiel, aj keď poškodený na neho kričal. Jediným logickým vysvetlením takéhoto správania obžalovaného je, že tento z miesta narýchlo odišiel práve s mobilným telefónom poškodeného. Len samotný fakt kamarátskeho vzťahu poškodeného G. A. so svedkom F. G. nemôže byť automaticky dôvodom na odmietnutie jeho výpovede ako nehodnovernej a nepravdivej a výpoveď aj takéhoto svedka musí byť dôsledne preverovaná. V kontexte ostatných vykonaných a podrobne a správne okresným súdom vyhodnotených usvedčujúcich dôkazov aj pre krajský súd výpoveď svedka F. G. vyznieva hodnoverne a pravdivo aj napriek blízkemu kamarátskemu vzťahu poškodeného a svedka. Aj keď obhajoba poukazuje na ďalšie dôkazy, ktoré podľa nej v tejto veci mali byť policajným orgánom na mieste činu zabezpečené, avšak takto sa nestalo, ani uvedené nemá vplyv na správnosť odsudzujúceho rozsudku okresného súdu, nakoľko reálne zabezpečené a vykonané dôkazy sú dostatočné pre uznanie viny obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností. Pokiaľ obžalovaný spochybňoval osobu poškodeného a poukazoval na trestné oznámenie, ktoré na neho podal, krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že obžalovaný na poškodeného trestné oznámenie podal až po tomto skutku a po podaní trestného oznámenia poškodeným na jeho osobu pre krádež mobilného telefónu. V ostatnom v podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje.

Po tom, ako okresný súd správnym vyhodnotením dôkazov správne ustálil priebeh skutku tak, ako je to uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku, následne skutok správne právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019 (novšia právna úprava nie je pre obžalovaného priaznivejšia), pričom aj v tomto smere krajský súd v podrobnostiach odkazuje na zdôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Je nespochybniteľné, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním popísaným v skutku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu (hodnota mobilného telefónu v čase skutku bola ustálená v tomto trestnom konaní vypracovaným odborným vyjadrením, o ktorého správnosti nemá pochybnosti ani krajský súd).

Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, ani krajský súd s prihliadnutím na § 10 ods. 2 Tr. zák. nepovažuje tento čin za taký, že jeho závažnosť by bolo nepatrná. V tomto smere krajský súd poukazuje na spôsobenú škodu 999,- Eur, úmyselné spáchanie trestného činu, spáchanie činu obžalovaným s pohnútkou vybavenia si účtov s poškodeným nie legálnou cestou, ale odcudzením mobilného telefónu.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Súčasne okresný súd správne v odôvodnení rozsudku poukázal na príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých má súd postupovať pri ukladaní testu obžalovanému. Okresný súd sa však týmito ustanoveniami ale v konečnom dôsledku dôsledne nespravoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu. Pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného nie je potrebné mu ukladať trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú, nakoľko na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného nie je nutné pôsobiť hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmiennečného odsúdenia (spáchania trestnej činnosti, resp. nevedenia riadneho života v skúšobnej dobe). Obžalovaný má síce v odpise z registra trestov dve odsúdenia pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti, jednalo sa však o menej závažnú majetkovú trestnú činnosť a sú to odsúdenia z dávnej minulosti z rokov 1996 a 2002, v obdivoch prípadoch mu bol uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu, v skúšobnej dobe sa osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov má obžalovaný dva záznamy ohľadne spáchania menej závažných priestupkov, za ktoré bol potrestaný uložením blokovej pokuty nižšej sumy. O obžalovanom neboli zistené negatívne poznatky z miesta bydliska. Za tohto stavu u obžalovaného pre dosiahnutie účelu trestu považoval krajský súd za primerané a vhodnejšie uloženie peňažného trestu vo výške 500,-Eur s náhradným trestnom odňatia slobody vo výmere 15 dní (v tomto smere krajský súd zohľadnil najmä výšku spôsobenej škody a skutočnosť, že obžalovaný má v odpise z registra trestov dve odsúdenia avšak za menej závažnú trestnú činnosť a staršej povahy). Ani krajský súd pritom totožne s okresným súdom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného nie je daná ani poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný viedol riadny život,

nakoľko aj keď má obžalovaný v odpise z registra trestov odsúdenia už zahladené, uvedené nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný túto trestnú činnosť v minulosti spáchal.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) Eur s náhradným trestnom odňatím slobody vo výmere 15 (pätnásť) dní za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil v časti vo výroku o treste a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a pri nezmenenom výroku o náhrade škody sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému, a to podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažného trestu vo výmere 500,-Eur, s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 15 dní, čo bolo vyššie krajským súdom podrobne zdôvodnené.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku, keď okresný súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému nahradiť poškodenému G. A. škodu spôsobenú krádežou vo výške 999,- Eur. Vykonaným dokazovaním (osobitne s prihliadnutím na odborné vyjadrenie vypracované k hodnote mobilného telefónu v dobe skutku) bolo bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že obžalovaný krádežou poškodenému spôsobil majetkovú škodu práve v takejto výške a ktorá sa uvádza aj v skutku výroku o vine napadnutého rozsudku a nebola zistená žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu. Nebolo zistené ani to, že obžalovaný by poškodenému škodu nahradil.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.